

Segítenek az új bérlők

Már dolgoznak a „társadalmi“ brigádok a Hajnóczy utcai bérházépítésnél

A Hajnóczy utca elején — pontosabban a 3. szám alatt — új bérház épül. A lakásigénylők szemmel tartják, ellenőrzik, hogyan halad az építkezés, hogyan dolgoznak az építők, a Csongrád megyei Építőipari Vállalat munkásai. Egyszóval figyelik az építkezést. Az utóbbi időben sok új arccal találkozunk. A alapos megfigyelők azt is megállapíthatják, hogy a vállalat kéthetenként változtatja itt a segédmunkásait.

Üdülés helyett

Hétfőn hat segédmunkás érkezett az építkezéshez. Négyen közülük a Konzervgyárban dolgoznak. Gál Sándor, Balogh András, Huszák József és Benák Lászlóné. Miért jöttek ide? Lejárt a szerződésük a Konzervgyárban? De hiszen ők nem is idénymunkások?! Gál Sándor konzervmester, Balogh András a lédaszögöző üzemszervezője, Huszák József a vilámmostargonca vezetője, Benák Lászlóné pedig az irodában dolgozik, normás. És most a habarcskeverő gépből a japánberbe lapátolják a habarcsot, a másik részük pedig a téglákat szállítja az emelődaruhoz.

Ezek a konzervgyári munkások a tanács felhívására jöttek ide dolgozni. Fizetéses szabadságukat töltik itt, társadalmi munkával segítenek leendő lakásuk építésénél. A munkára jelentkezőket az üzemeknek jutó lakásoknál a tanács előnyben részesíti, s az itt dolgozók valamennyienek a Konzervgyáron keresztül kezében van a lakáskiutalás. Igaz, nem ebben a házban laknak majd. A Török utcai »E«-tömbben és a Mérey utca »D«-tömbjében kapnak egyszoba-konyhás lakást. Az Építőipari Vállalat osztotta be őket ehhez az építkezéshez.

Ez nem töri le lelkesedésüket. Frissen, vidáman dolgoznak. Hiszen ők tudják legjobban, mennyire kell a lakás.

Nagy lelkesedés

Benák Lászlóné helyett férje végzi el a társadalmi munkát, aki a Bütorgyárban dolgozik.

— Öt éve vagyunk házasságban, azóta előre meghatározott terv szerint laktunk az anyámnál, az anyósomnál, a feleségem és saját testvéreimnél. A feleségem jelenleg testvéreimnél, én pedig az anyámnál lakom. Szinte el sem hiszem, hogy valaha lesz nekem is saját lakásom. Balogh András a Konzervgyár fűrgelábú táncosa

is szorgalmasan dolgozik. Ő is a rokonoknál lakik fiatal feleségével, gyermekével. A Török utcai »E«-tömbben már kiszemelte lakását. Az övé hálófülkés lesz. Pénztárcájában féltve őrzi lakása tervét, már pontosan tudja, hova kerül a szekrény, a rekamie, az asztal. Valamennyien örömmel, jókedvvel dolgoznak.

Szorgalmas munka

Igaz, kicsit szokatlan a munka. A durva téglafelértette a kezüket, a Nap sem kímélte bőrüket. De ez nem zavarja őket különösebben a munkában, hiszen, ha strandolnának, akkor is fájna az első napozás után a bőrük.

Helbert Mihály művezető elédgette a társadalmi munkások egyikeivel.

kások egyikeivel. Június 30-án érkezett az első csoport, négy férfi és három nő, zömmel kendergyári dolgozók. Becsületesen dolgoztak ugyanúgy, mint a vállalat segédmunkásai. A férfiak ötförintos átlagórabért, a nők pedig 4 forint 70 filléres bért értek el. Munkadíjukat a tanács kapja meg, s ezek a forintok, fillérek újabb bérházak alapjai lesznek.

— Hé fiúk, hol a habarcs?! — kiált Felföldi János darukezelő.

A körülöttem álló társadalmi munkások szétrébbenek, s Gál Sándor konzervmester felkiált:

— Hozom már szakit, hozom a legfinomabb dzsem sem különöb ennél a habarcsnál.

(Horváthné)

Vladimir Majakovszkij:

CSUDAJÓ 11.

Lendül előre, halad az élet, egyszerű, mindennapos. Szahejev volt a ház, melyben élek, és az El-En-Té-é most. Elvitték innen a kasszát s fejesekeket. És élnek itt, ma összekeverve osztályok, emberek. Télen az aprócska kályhát Shakespeare-rei tömöködik, Csak a fogukat rágják, — a krumpli — lakzi nekik. Nyáron az ablakban hallgat a ház, aszfalról dal szól, kopekért: »Transvaal, Transvaal, te tűzben állsz, hazám, te, drága, szép!« Engem is ez a téglakatlan forral. És az élet, — futás, gond, álmok. harc szakadatlan, — a házak metszetében tükröződik padlástól tetőig, — zivatar le-lemossa, — ahogy a tömeg tükröződik egy robogó villamosban. Lehasalva, ha lövés robban, és félszemem a nyugalomban is rajta tartva az apró ablakon, ebben a szobácska-ladikban eveztem át háromezer napon.

(Hatvanöt évvel ezelőtt született Vladimir Majakovszkij, a szovjet korszak legnagyobb forradalmár költője, aki a világhírességű történelmi esemény, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom lelkes művész-propagandistája volt. Évfordulója alkalmából »Csudajó« című poemájának egyik részletét közöljük.)

Ez az én számom...

Nagy érdeklődés mellett tartották meg a lottósorsolást az újszegedi szabadtéri színpadon

Még kilenc óra sem volt amikor egész emberkaravánok indultak a szerencse szigetére, azaz az újszegedi szabadtéri színpadra, ahol pénteken délelőtt 10 órakor tartották a lottó 29. heti sorsolását. Mire megkezdődtek a sorsolás előkészületei, már csaknem két és fél ezer ember tolongott a színpad nézőterén, kezében lottószelvényekkel. Miközben a közönség sorából kisorsolták a szerencse szerencsés forgatóit, megkérdeztük az illetékeseket; hány lottószelvény kelt el ezen a héten.

— Változatlanul nagy volt az érdeklődés a lottó iránt, s így kétféle millió hatszázharmincegyezer háromszázkilencven szelvény talált gazdát. A sok szelvény alapján ezen a héten egy-egy osztályra 986 700 forint nyerevény esik — kaptuk a felvilágosítást.

Míg beszélgettünk, közben a színpadon jelentkeztek a sorsolók. Engedjék meg, hogy bemutassuk őket kedves olvasóinknak is, tudják meg, akiknek a kezéből mosolygott rájuk a szerencse: Szőregi Piroska és Szőregi Istvánné deszki lakosok, Ördög István Szeged, feketeföldi lakos, Dávid József és Szacsvai Gábor szegedi lakosok. A sorsolókknak átadták a lottó-babákat. Az egyik — egy fejkendős parasztnéni — megilletődve,

zavartan állt a színpadon. De aztán hamarosan felhangzott az eligazítás. Először is a bizottság leellenőrizte, hogy a 90 számjegybent van-e rendszeren a szerencsekerékben. S miután minden rendben találtak, kezdődhet a várva várt nagy esemény — a húzás. A nézőtérén az a bizonyos »gombostű csend« van. Szőregi Piroska húzza az első számot.

— 14-es —, mondják be a mikrofonba az első nyerőszámot. S aztán gyors egymásutánban kihúzzák a 70-es, a 9-es, az 59-es és 21-es számokat.

A nézőtérén a húzás alatt többen fel-felkiáltottak: »ez az én számom«.

Befejeződött a sorsolás. Mire a bizottság bejelentette, hogy a jövő héten Balatonfüreden, a Lottó sétányon tartják a lottó-sorsolást, már alig volt ember a nézőtérén. Figyelmeztették őket: ne dobják el az e heti lottószelvényt akkor sem, ha a nyereménysorsoláson nem nyert, mert a tárgysorsolások augusztus első hetében lesz, ahol szintén sok értékes tárgyat sorsolnak ki. (Horucziné)

A KENYÉR: AZ ÉLET

A lényegét megragadó régi mondás az, amely a búzát, a rozsot, általában a kenyérgabonát, a kenyeret életnek nevezi. A kenyér — az élet. E mondás értelmét igazán akkor értjük meg, amikor szűkiben vagyunk a kenyérnek. Míg bőségesen szelhetünk a veknikből és tele vannak a kenyérboltok polcai, jut bőségesen zsemlye a tejhez, a kávéhoz, csak ritkán jut eszünkbe, hogy a kenyeret mindennapi táplálékunkat ne csak szeressük, hanem becsüljük is.

Most az aratás, a cséplés, a gabonabetakarítás nehéz munkát igénylő napjaiban az élet, a kenyér kérdését szemlélve tekintünk szét házuk táján. A boltok polcai tömötték, a kenyérellátás problémái legfeljebb csak a minőségben csúcsosodnak ki. A »nincs«, vagy a »hol-

nap lesz« kiveszett az elárusítók szótárából.

Van kenyér, mert a tavalyi eredmények túlszárnyalták a legvérmesebb reményeket is. A begyűjtés rendszerét megszüntette kormányunk, s helyette olyan felvásárlási módszert vezetett be, amely minden nyomás, adminisztratív eszköz nélkül biztosította a kenyérgabona szükségletet. Természetesen a termés is, az időjárás is jó volt. Ettől azonban nem gyűlte volna tele a raktárakat, mert hiába sűt a nap, esik az eső, hiába a tervezés, a papíron végzett számítás, ha féltlen a dolgozó paraszti kéz. A múlt esztendő nemcsak a jó időjárás és a kedvező gazdasági fejlődés éve volt, hanem hitvallás is. A falvak népe jó munkával, tetteivel szavazott a népi hatalom mellett. E szavazás eredményeként teltek meg a gabonaraktaik és a kenyérboltok polcai.

Hány alkalommal les-ték néhány éve a Tisza Malom munkásai, hogy mikor hozzák már az új búzát, hogy örülhesse-nek. Volt esztendő, amikor még az aratómunkás is szűkiben volt a kenyérnek. Tavaly bőségesen ömlött a búza, a jó kenyér, az élet a város felé, s most van mit örölni, van miből sütni.

A kenyeret az idén sem az ígérte, hanem a munka teremti. Az időjárás kevésbé kedvezett, mint tavaly. Az esőtlen ősz, a kevés hó, s a hirtelen meleg február után, a hideg március, április, majd a csapadéknélküli május forrósága miatt nem ömlik oly bőségesen a cséplőgépekből a szem, mint tavaly. A gabona azonban gyűlik az állami raktárakban, mert a dolgozó parasztok most ismét hitet tesznek hazaszeretettől, a népi hatalomhoz való hűségéből, a társadalom iránti becsületből. A város, a nép kenyérellátásának biztosításáért munkálkodnak az arató- és cséplőgép-munkások, tanácsok és egyéb állami szervezetek. E napok és gabonatermesztésünk sűrűtől vetik fel a városok lakói a munkások fokozottabb felelősségét is. Nem aratóbrigádok, cséplőmunkacsapatok szervezéséről, nem a betakarítás nagy munkájának segítéséről van szó. Elvégezzék ezt a termelőszövetkezeti tagok, a dolgozó parasztok a gépek segítségével. Nem ilyen segítségéről, hanem a meglévővel való fokozottabb takarékosságról van szó. Ez nem jelenti azt, hogy naponként kevesebbet gyűnk, mint eddig, de jelenti viszont azt, hogy kevesebbet fogyasztunk. Az evés és fogyasztás ez esetben nem egy és ugyanazon fogalmat takarja. Aki végigjárta vasárnap a szegedi vásár elárusító sorait az láthatta, mennyi száraz, penészes kenyeret árultak zsákszámba. Így hasznosították egységek a rájuk száradt

bőséges életet adó kenyeret. És amit nem tudunk, nem látunk, amit még a szomszéd sem leshet meg, mert úgy vetik az állatok elé — ez mind, mind a jó kenyérellátást veszélyeztetik. Nehéz lenne felmérni, mennyi kerül Szegeden naponta moslékos dzsába, a szemetes kosárba. Az bizonyos, hogy ha csak annyi kenyeret vásárolnánk, amit valóban emberi táplálékként használunk fel, lényegesen kevesebb kenyeret kellene sütnie a kenyérgyárnak?

Természetesen ezzel még nem tettünk meg mindent városban s faluban sem. A takarékoság, az önzetlen munka, a szántás-vetésnél, betakarításnál, cséplésnél mind fontosak. Ezzel azonban nem oldottuk meg a kenyérbiztosítás problémáit. Valamennyi nélkülözhetetlen, mint például a piaci rend, a fegyelem fenntartása, küzdelem az árdragítás s a spekuláció ellen.

Nem szólam az, hogy a munka teremti a kenyeret. Kétségtelen, hogy az időjárás kedvező vagy kevésbé kedvező volta lényegesen befolyásolja a természetlágok befolyását, de az időjárás nehézségeinek megálapítása mellett nem köthe-tünk ki, hogy lám mit tegyünk, ha nem volt, vagy nincs eső. Minden gabona-termelő tudja, hogy a fejlett agrotechnika alkalmazása, a jó talajmunka, a vetésforgó és sok más tényező is adja az erőt a növénynek, hogy átvészelje az aszályos heteket esetenként egy hónapot is.

Az ideai termés is bizonyítja az új fölényét a régi felett. Nem kétséges, hogy az egyéni gazdák mindent megteettek a körülményekhez képest, de becsületességük, munkájuk nem pótolhatta a közös munkában a gépekben a fejlett agrotechnika alkalmazásában rejlő lehetőségeket. Elő példa a deszki Kossuth Termelőszövetkezet, terméseredménye, amelyet az egyéni parasztok is megcsodálnak. A szövetkezett gabonátbláját is úgy süttette a nap, mint az övéket, mégis több gabonát takarított be. Tehát a megoldás az alapvető feladat ott él a faluban a dolgozó parasztok nagy kérdéseiben: merre, hogyan tovább?

Pártunk, kormányunk a szocialista nagyüzem mellett van. Ez természetes, hiszen az új társadalom a maga rendjét akarja a faluban is, ami a dolgozó parasztok boldogulása mellett az egész nép, a város jó kenyérellátásának biztosítását teremti meg. Ez hozhatja a természet nehézségei elleni eredményesebb védekezést. Ez vezet a kenyérgabona, az élet bővebb áradásához, a gazdagabb terméshez.

Nagy Pál

Augusztus második felében tartják Szegeden az első rendkívüli mestervizsgákat

A KIOSZ Csongrád megyei Titkársága 23 képesítéshez kötött iparban szervezett mestervizsga bizottságokat. Az első rendkívüli mestervizsgáztatás augusztus második felében lesz, egyébként minden negyedik év utolsó hónapjában.

Mestervizsgára jelentkezhetnek a szakmunkás bizonyítvánnyal rendelkezők, akik legalább háromévi szakmába vágó gyakorlatot munkakönyvvel tudnak igazolni. A kérelmeket a KIOSZ Csongrád megyei Titkárságához kell benyújtani (Horváth Mihály utca 3. szám alatt.) A kérelemhez csatolni kell a szakmunkás igazolványt (segédlevelet) és a munkakönyvet. A jelentkezéskor vizsgáztatás és mesterlevél kiállítás díjként, valamint ok-

iratilleték fejében 230 forintot kell befizetniök csekken a jelentkezőknek. Már július 15-től jelentkezhetnek, akik mestervizsgát akarnak tenni. A vizsga anyaga három részből — írásos, gyakorlati és szóbeli vizsgából — áll.

A mestervizsgára előkészítő tanfolyamot szervez a KIOSZ, ha legalább 15 fő jelentkezik. Ez hat hónapig tart, heti két napon 3—3 órával. A tanfolyam részvételi díja 700 forint lesz. A tanfolyam elvégzése nem kötelező, mert ez képesítést nem ad, csak a szükséges ismereteket sajátíthatják el a hallgatók. A tanfolyamra máris lehet jelentkezni ugyancsak a KIOSZ Csongrád megyei Titkárságán.

A várakozás nem valami vidám mulatság, de kétszeresen kényelmetlen az ilyen támla nélküli padon. A Dugonics téren már hosszú ideje így áll ez a pad. Jó volna, ha az első kerületi tanács nem feledkezne meg a támla pótlásáról.